21/05/2022

Ο Μητροπολίτης Πειραιώς τίμησε τον επί 50 έτη εφημέριο του Μητροπολιτικού Ναού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Λαμπρά και με ιδιαίτερη μεγαλοπρέπεια πραγματοποιείται η ετήσια μνήμη των Αγίων Ισαποστόλων και Θεοστέπτων Μεγάλων Βασιλέων Κωνσταντίνου και Ελένης στον ομώνυμο Μητροπολιτικό Ιερό Ναό του Πειραιά.

Θυμίζουμε ότι στο πλαίσιο των Εορταστικών Εκδηλώσεων «Κωνσταντίνεια 2022», που φέτος είναι αφιερωμένα στην συμπλήρωση 100 ετών από την Μικρασιατική Καταστροφή, τίθενται σε προσκύνηση, προερχόμενα από την Ιερά Μονή Αγάθωνος, Ιερά Λείψανα των Αγίων Χαραλάμπους, Ιωάννου του Νηστευτού και Παρθενίου Επισκόπου Λαμψάκου.

Την Παρασκευή 20 Μαΐου, το απόγευμα, τελέστηκε ο πανηγυρικός Εσπερινός, **χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ.Σεραφείμ, ο οποίος απένειμε το παράσημο της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, την ανώτατη τιμητική διάκριση της τοπικής Εκκλησίας, τον χρυσό Σταυρό του Αγίου Σπυρίδωνος, πολιούχου Πειραιώς, στον επί 50 έτη εφημέριο του Μητροπολιτικού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Πειραιώς, Πρωτοπρεσβύτερο π.Χρήστο Χριστοδούλου,** ο οποίος ευχαρίστησε θερμά τον Σεβασμιώτατο για την ξεχωριστή αυτή τιμή.

Κατά την διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε πως « ***ζούμε ένα διηνεκές θαύμα, μια ακατάβλητη και ατελεύτητη και αδιάπτωτη ευλογία» συμπληρώνοντας πως «εμείς οι μικροί, οι χοϊκοί άνθρωποι» «έχουμε κληθεί να αποβούμε συνεργοί του αιωνίου Θεού, μέτοχοι της ακτίστου θείας ενεργείας. Όχι απλώς ευλογημένοι και χαριτωμένοι, αλλά οντολογικά ενωμένοι, αλληλοπεριχωρούμενοι με Εκείνον***

».

Τονίζοντας ότι «***θα έπρεπε να ιλιγγιά ο νους μας, να εκστασιάζεται η ψυχή μας, να δονείται η καρδιά μας μπροστά σε αυτό το μέγεθος της ατελευτήτου αγάπης του Θεού για εμάς***», σημείωσε πως «ούτε οι Άγγελοι, ούτε οι Αρχάγγελοι, ούτε οι Θείες Δυνάμεις έχουν την δυνατότητα να παρέμβουν στα πράγματα του βίου, να ενορχηστρώσουν τη ζωή των ανθρώπων, να διαμορφώσουν την ιστορία του κόσμου και να αποβούν θείας φύσεως κοινωνοί και συνεργοί». «Είμεθα, λοιπόν, όχι απλώς οι ευλογημένοι του Πατρός, αλλά οι μέτοχοι της Τριαδικής Θεότητος», «εκείνοι οι οποίοι εκλήθησαν να αποβούν τέκνα υιοθεσίας, συγκληρονόμοι μετά του Ιησού Χριστού και κοινωνοί των θείων ενεργειών», πρόσθεσε.

Αναφερόμενος στα πρόσωπα των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, υπογράμμισε πως «εξήγαγαν την Εκκλησία, το σώμα του Χριστού, μετά από τρεις αιματηρούς αιώνες από τις κατακόμβες και τα υπόγεια της γης, στο φως του ηλίου». Μιλώντας για την Αγία Ελένη, την «Μικρασιάτισσα Ελληνίδα από το Δρέπανο της Βιθυνίας», «την μητέρα του κοσμοκράτωρος της εποχής του Κωνσταντίνου», εκείνη που στα ογδόντα της χρόνια μετέβη στους Αγίους Τόπους, προσκύνησε στα ιερά χώματα, βρήκε τον Τίμιο Σταυρό και τον Ύψωσε στην Αγία Γη των Ιεροσολύμων και ανήγειρε Ναούς, υπογράμμισε με έμφαση πως «ενστάλαξε στην ψυχή του νεαρού υιού της Κωνσταντίνου τα σπέρματα της αμωμήτου πίστεως, έτσι ώστε συν τω χρόνω να καρποφορήσουν και να ανθίσουν και να γίνει αυτός ο άνδρας που επρόκειτο να αλλάξει την ιστορία του κόσμου. Αυτός ο ‘’Μέγας’’ όπως εκλήθη από την ιστορία. Ο Ισαπόστολος, ο κοσμοκράτωρ της εποχής εκείνης. Αυτός που έκανε το μεγάλο άλμα να μεταφέρει την ιστορική πρωτεύουσα» «από την παλαιά Ρώμη, τη Ρώμη του Κολοσσαίου και της ειδωλολατρίας, στην Κωνσταντίνου Πόλη, στη Νέα Ρώμη». Εκεί όπου «πύργωσε μια χιλιόχρονη χριστιανική αυτοκρατορία, η οποία μεταλαμπάδευσε το μήνυμα του Ευαγγελίου».

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε, επίσης, «***στο Διάταγμα των Μεδιολάνων (313) το οποίο επεξέτεινε τους κανόνες της ανεξιθρησκίας και για την χριστιανική πίστη», αλλά και στην σύγκλιση «το 325 στη Νίκαια της Βιθυνίας, της Αγίας Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, η οποία διασάλπισε το αιώνιο δόγμα της Ενσαρκώσεως του Θεού Λόγου***».

«Συνεργοί του Θεού η μήτηρ και ο υιός. Ακατάβλητοι συνεργοί στο έργο της παλιγγενεσίας του κόσμου. Κι εμείς απόψε εδώ γι’ αυτό ακριβώς τους τιμούμε ως συνεργούς της Θείας Δυνάμεως, ως Ισαποστόλους και μάρτυρες της αληθείας, ως πρόσωπα που έλαβαν την εντολή του Θεού και διηκόνησαν μετά πάσης δυνάμεως,

παρρησίας και θυσιαστικού φρονήματος», είπε στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας πως «γι' αυτό αγίασαν, γι' αυτό τους τιμάμε, γι' αυτό θα τους τιμάμε έως το τέλος της ιστορίας: γιατί ως συνεργάτες του Θεού προσφέρουν σε όλους μας μήνυμα».

«Αυτούς τους συνεργάτες του Θεού πανηγυρίζουμε σε αυτόν τον μεγαλώνυμο Μητροπολιτικό Ναό της ναυλόχου πόλεώς μας και καθώς ατενίζουμε τα θεία τους πρόσωπα, βαθιά μέσα μας συγκινούμεθα, διότι αυτή είναι η δόξα όλων μας, το μεγαλείο όλων μας. Να έχουμε κληθεί όλοι μας να αποβούμε συνεργάτες του Κυρίου μας», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, ευχόμενος

μεγάλων
τον δικό
».